

Manmin Nyhedsbrev

NR. 31 23. AUGUST, 2015

Herrens kærlighed har vækket Israel!

Forkyndelse i Israel med ord, kraft, tro og kærlighed

Israel er budskabets fødested, men nu om stunder tror jøderne ikke på, at Jesus er Frelseren. Dr. Jaerock Lee vidner om Gud Skaberen og Jesus Kristus med livets ord og kraftfulde gerninger. I den seneste tid er de israelske kirker vokset og har båret frugt i overflod.

Manmins medlemmer kender nationen Israel. Ikke kun fordi der er tale om det land, hvor Herren blev født, men også fordi pastorerne og de troende i Israel til stadighed sender vidnesbyrd om deres fornyelse ved seniorpastor Dr. Jaerock Lees livgivende ord og deres oplevelser af Guds kraft.

Pastorerne i Israel har også inviteret pastor Soojin Lee og har siden 2011 bedt hende om at lede pastoralseminariet. Desuden har de inviteret Manmins optrædende til deres årlige lovsangsfestival, hvor kirkens scenekunstnere har givet fremragende optrædener.

Der ud over har pastorer og kirkelige arbejdere fra Israel jævnligt besøgt kirken i Seoul under begivenheder såsom kirkens jubilæum eller Sommerrefugiet for at lære om Manmins virke.

Forbindelsen mellem Manmin og Israel stammer helt fra kirkens åbning. Den 25. juli 1982 efter kirkens åbningsgudstjeneste fortalte Gud medlemmerne, at kirken ville vække Israel med landsdækkende forkyndelse, gennemføre verdensmissionen og bygge den Store Kirke, idet Herrens genkomst nærmede sig.

Så Manmin har til stadighed bedt indtrængende for forkyndelsen i Israel. Forbløffende nok kunne Dr. Lee den 25. juli 2007 lede det første møde i Nazaret, hvor Jesus var vokset op.

Han gennemførte 12 besøg under en tre år lang periode, hvor han besøgte Haifa, Ashdod, Betlehem, Jerusalem, Ashkelon, Beersheba, Eliot, Tel Aviv og Nahariya, og på den måde kom rundt i alle dele af Israel. Han afholdt 24 møder og tre pastoralseminarier, og gennemførte mere end ti møder med pastorer og ledere i Israel. Han formidlede Guds kærlighed til dem alle.

Frem for alt har Gud Skaberens store, kraftfulde gerninger foldet sig ud hvor som helst, Dr. Lee har været. Gennem hans bøn er mange mennesker blevet helbredt for uhelbredelige sygdomme inklusiv kræft, epilepsi, diabetes og depression. Nogle af dem er blevet fri for deres stofmisbrug og andre har fået undfangelsens velsignelse. Herrens budskab er kommet ud og Helligåndens gerninger er blevet spredt over hele Israel. Selv de øverste embedsmænd og de ortodokse jøder har hørt om det.

De grundlæggende love i Israel beskytter retten til religionsfrihed i landet, men hovedparten af beboerne er

jøder. Da Dr. Lee og missionsgruppen aflagde det første besøg i Israel, var der meget få, som åbenlyst bekendte sig til den messianske jødedom. De holdt sig tilbage på grund af sociale påvirkninger. Selv pastorerne var skeptiske overfor deres virke og spurgte, om forkyndelsen i Israel virkelig var Guds vilje. Til trods for denne situation besøgte Dr. Lee mange forskellige områder i Israel og opmuntrede folk. Han viste dem Guds kraftfulde gerninger og formidlede Guds kærlighed for dem. Hans oprigtige hjerte bevægede deres hjerter og gav dem mod. Det virkede på en måde, som ingen pastor i verden nogensinde havde kunne forestille sig.

Gennem Dr. Lee indså de israelske pastorer og troende Herren kærlighed, og det gav dem styrke. De begyndte at forene sig og organiserede af egen drift Krystal Forum (Israels Pastorforening). De forberedte Den Forenede Kampagne i Israel 2009 og inviterede Dr. Lee som taler. Kampagnen blev afholdt i det Internationale Kongrescenter i Jerusalem, og bar frugt i overflod. Den blev direkte udsendt via 22 fjernsynsstationer til hele verden. Dr. Lee fortalte frimodigt om, hvorfor Jesus er vores eneste frelser. Utallige tilskuere

i kongrescentret og fjernsynsseere husker stadig levende denne prædiken og de forbløffende gerninger, som blev manifesteret.

For øjeblikket har Manmin tolv søsterkirker og tyve associerede kirker i Israel. Medlemmerne har oplevet mange kraftfulde helbredende gerninger og har fået svar gennem bøn med lommetørklæder, som Dr. Lee har bedt over (Apostlenes Gerninger 19:11-12).

Desuden har mange medlemmer oplevet åndelig vækst gennem Dr. Lees prædiken-programmer, som bliver udsendt over CMTN, TBN Russia, CNL, Holy God TV og Rodnoy samt gennem Dr. Lees literære virke i bøger som *Budskabet fra Korset* og *Vågn op, Israel*, der er blevet udgivet på engelsk, russisk, hebraisk og arabisk. Desuden har de modtaget *Manmin Nyhedsbrev*. Krystal Forum har arbejdet aktivt og afholdt mange begivenheder såsom Krystal Musikfestival, og kirkerne i Israel har oplevet vækkelse.

Forkyndelsen i Israel er en del af Guds forsyn for den sidste tid. Helligånden virker i dette øjeblik for at give Israel liv. Guds uendelige kærlighed viser sig gennem hans tålmodige venten, ikke kun på Israel, men på hele menneskeheden.

Seniorpastor Dr. Jaerock Lee

"Han [Jesus] sagde til ham: 'Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele sin sjæl og af hele dit sind. Det er det største og det første bud'" (Matthæusevangeliet 22:37-38).

...

Vi elsker Gud og lever vores kristne liv. Men det ville ikke have været muligt alene af egen styrke – kun med Guds omsorgsfulde kærlighed. Du tror måske, at du selv har valgt at komme til ham og elske ham, men rent faktisk er du kommet til ham gennem hans kærlighed og vejledning. Du kan kun forstå Guds ord, bede og påtage dig forskellige pligter gennem hans nåde.

Lad os nu se på, hvordan de troende, som elsker Gud og er taknemmelige for hans nåde af hjertets grund, lever deres liv.

1. De elsker Gud højere end alt andet

Mange troende vil måske sige, at de elsker Gud. Men nogle af dem elsker ham ikke af hjertets grund, mens andre elsker ham af hele hjertet. Der er nogle, som elsker deres familier, ære, berømmelse eller penge mere end de elsker Gud, men de tager alligevel i kirke. Så de tror, at de elsker Gud.

Hvis vi sætter Gud højere end alt andet, så betyder det, at vores kærlighed til Gud er sand og oprigtig. Lad mig give et eksempel. Lad os forestille os et menneske, som har oprigtigt håb, beder uden ophør og endda også faster. Han arbejder hårdt for Guds rige. Når han oplever nåden, bekender han sin kærlighed med tårer. Men hvis tingene ikke går, som han vil, ændrer han indstilling.

Han begynder måske at brokke sig, og han holder op med at bede og arbejde for Guds rige. Det viser,

at han elsker sig selv mere end Gud. Hans kærlighedserklæring til Gud har ikke været sand. Hvis vi for i sandhed elsker Gud, skal vores kærlighed til Gud være højere end vores kærlighed til alt andet.

Daniels tre venner var ved at blive smidt i den flammende ild, fordi de ikke tilbad en afgud. Så hvad sagde de til det? I Daniels Bog 3:17-18 står der: "Kommer det dertil, så kan vores Gud, som vi dyrker, redde os. Han kan redde os ud af ovnen med flammende ild og ud af din magt, konge. Og selv om han ikke gør det, skal du vide, konge, at vi ikke vil dyrke din gud, og at vi ikke vil tilbede den guldstøtte, du har opstillet."

De troede fuldt og fast på, at den almægtige Gud ville redde dem, og selv om han ikke skulle gøre det, og de skulle dø i den flammende ild, så ville de aldrig gøre noget, som kunne skuffe Gud. Det betyder, at Gud var mere dyrebar for dem end deres egne liv. Når man tænker på den nåde, hvormed Gud gav os sin enbårne søn, kan man sige med oprigtigt hjerte: "Jeg elsker Gud og Herren mere end mit liv."

Sådan et menneske vil ikke sætte sine egne tanker og planer først, men vil i stedet søge Guds vilje. Han vil vælge det, som behager Gud, i stedet for at gøre som han selv synes eller hvad han selv kan lide. Og han søger ikke egen vinding, men i stedet det bedste for Guds rige. Hvor han end er, og hvad han end gør, så vil han forsøge at behage Gud, og han vil altid tænke på Guds hjerte og vilje. De kirkelige ledere bør have denne indstilling. Hvis man elsker Gud højere end alt andet og behager Gud i alle forhold, vil Gud ikke bare se uvirksomt til.

Som der står i Ordsprogenes Bog 8:17: "Jeg elsker dem, der elsker mig, og de, der søger mig, finder mig." Han vil også elske dig mere end noget andet. Vil de mennesker, som er elsket af Gud den Almægtige, være misundelige på andre eller ende i situationer, der er umulige at løse? Nej, han vil løfte os op med sin almægtige kraft; han vil give os det,

vi ønsker at hjertets grund og velsigne os, uanset om vi kommer ind eller går ud.

2. De elsker også hyrden, som leder dem ind i ånden

Hvis hyrden fodrer flokken med åndelig føde og viser et eksempel på sandheden, vil flokken helt naturligt elske hyrden. De ikke-troende vil ikke være i stand til at forstå det, men kærligheden mellem hyrden og flokken i Herren er dybere end nogen anden kærlighed i denne verden. En sand hyrde vil give livet for flokkens sjæle, ligesom Jesus gjorde.

I Første Thessalonikerbrev 2:8 står der: "... sådan ville vi af ømhed for jer gerne give jer ikke blot Guds evangelium, men også vort liv. For vi var kommet til at holde af jer." Dette er Paulus' ord, hvor han forklarer, at han ikke kun prædikede budskabet med ord, men tjente de troende uden at spare sit liv. Derfor var de troende i Galatien villige til at give selv deres øjne, hvis de kunne (Galaterbrevet 4:15). De disciple, som hjalp Paulus, elskede ham meget højt.

I Romerbrevet 16:4 står der: "De har vovet halsen for at redde mit liv, og ikke alene jeg, men også alle hedningemenighederne takker dem." I Filipperbrevet 2:30 står der: "For under arbejdet for Kristus satte han livet på spil og var nær ved at dø for at opfylde, hvad der endnu stod tilbage i jeres tjeneste for mig."

Som der står, elskede Paulus' disciple ham så oprigtigt, at de ikke ville spare selv deres liv for ham. Disse disciple påtog sig deres lærers smerte som var det deres egen, og overtog deres lærers ønsker som egne ønsker. Da Paulus blev sat i fængsel, besøgte de ham og trøstede ham, og de besøgte menighederne med forståelse for Paulus' hjerte og hans ønske om at tage vare på de troende.

Hyrden vil kun Guds herlighed. Han vil opnå sjælenes frelse, helliggørelse og velsignelse. Hvis man for alvor elsker hyrden, vil man fornægte sig selv og leve til Guds ære. Man vil også oprigtigt bede om kraft og

autoritet til at føre sjælene til frelse og sandhed.

3. De har dyb kærlighed til sjælene

Nogle mennesker siger, at de elsker Gud, men de tager kun vare på sig selv i deres kristne liv. De tilbyder og beder flittigt, men de er ikke for alvor interesserede i andre sjæle.

Men hvis man virkelig elsker Gud og hyrden, vil man have et desperat ønske om sjælenes frelse. Det skyldes, at man vil forstå, hvor meget Gud og Herren sørger på grund af de døende sjæle. For de mennesker, som har godhed i hjertet, er det helt naturligt at udvise godhed overfor andre. De vil have et ønske om at dele Guds og Herrens kærlighed med andre sjæle, så de vil besøge de svage, opmuntre dem, og hjælpe og tjene dem, som er i vanskeligheder. Selv om ingen fortæller dem, at de skal gøre det, så vil de tage vare på Guds rige med Guds og hyrdens hjerte. Det gjorde apostelen Paulus også.

Denne store kærlighed til sjælene udtrykkes fint i Andet Korintherbrev 11:28-29, hvor der står: "Hertil kommer det, som dagligt trykker mig: bekymringen for alle menighederne. Hvem er magtesløs, uden at jeg også er magtesløs? Hvem falder fra, uden at det sviger i mig?" Hvis man elsker Gud, vil man også bekende sin kærlighed til sjælene.

Kære brødre og søstre i Kristus, det største bud af alle er at elske Gud (Matthæusevangeliet 22: 37-39). Den almægtige Gud skabte mennesket, og han styrer den menneskelige historie for at få børn, som elsker ham og vil leve med ham i det evige himmelrige. Når man forstår Guds hjerte, kan man opnå Himlen. Så jeg håber, I vil forsøge at elske Gud endnu mere.

Jeg tilskynder jer først og fremmest til at elske Gud, blive forenet med hyrden i kærlighed og udvise kærlighed overfor de øvrige sjæle. Og jeg beder i Herrens navn om at Gud derved vil blive forherliget, hvor I end kommer, og at Guds rige vil blive endnu større.

Telefonnr.: 82-2-824-7107
www.gcnetv.org
webmaster@gcnetv.org

Manmins Internationale Seminar

Telefonnr.: 82-2-818-7334
www.manminseminary.org
manminseminary2004@gmail.com

Verdensomspændende Netværk Af Læger

Telefonnr.: 82-2-818-7039
www.wcdn.org
wcdnkorea@gmail.com

Urim Bøger

Telefonnr.: 82-70-8240-2075
www.urimbooks.com
urimbook@hotmail.com

Gud ser på hjertet

Kærlighedens Gud siger i anden halvdel af Første Samuelsbog 16:7: "... det drejer sig ikke om det, mennesker ser på; for mennesker ser på det, de har for deres øjne, men Herren ser på hjertet."

Gud ser på folks hjerter, for et menneskes indstilling, tale og handlinger bliver for det meste bestemt af vedkommendes hjerte. De fleste menneskers hjerter består af både godhed og ondskab, så de forandrer sig fra tid til anden. Men "hjerets grund" er anderledes. Den forandres ikke under nogen omstændigheder. Så det er først, når vi gør alt af hjerets grund, at vi kan opnå Guds og andre menneskers tillid.

Hvad er "hjerets grund?"

"Hjerets grund" kan beskrives som "den del af hjertet, der bliver solid med tiden." Den er en kilde til styrke, som kontrollerer vores hjerter. Nogle dele af hjerets grund arver vi fra vores forældre. Men den formes også på baggrund af, hvad vi har taget til os og indgraveret i vores hjerter under vores livstid.

Hvis man for eksempel elsker Gud af hjertet, vil man måske altid overholde hans bud og følge hans vilje uden at tænke nærmere over det. Hvis hjerets grund er blevet styrket med sandheden, vil man ikke være i stand til at lyve, selv om det betyder, at man vil lide tab eller få ulemper. Men nogle mennesker, som normalt ikke lyver, ender alligevel med at gøre det, når de er i ekstreme eller desperate situationer. Det skyldes,

at deres hjerets grund ikke er blevet fuldkommen styrket af sandheden.

Det kan være afgørende for et menneskes vej gennem livet, om vedkommendes hjerte er godt og ret. Nogle mennesker har tilsyneladende gode hjerter, men udfører ikke det, de beslutter sig for. Andre har tilsyneladende ikke gode hjerter, men kan alligevel være i stand til at udføre det, de beslutter sig for, uden at skifte mening.

Derfor skal man opbygge hjerets grund fuldkomment og styrke den med sandheden ved at skille sig af med alt det, der bryder sandheden og ved at indgrave de sandfærdige ting i hjertet.

Hvad skal man gøre for at følge Guds vilje med et fuldkomment hjerte?

■ For det første skal man fryde sig til hver en tid af hjerets grund.

Den største glæde for Guds børn er glæden ved at blive frelst. Hele menneskeheden var på vej til Helvede. Men ved Jesu Kristi dyrebare blod blev vi tilgivet for alle vores synder, så vi kunne opnå det evige liv, blive den almægtige Guds børn og opnå de rette kvalifikationer til at leve i den smukke Himmell. Så de mennesker, som har frelsens glæde i deres hjerter, vil ikke miste den, uanset hvilke trængsler, de kommer ud for i denne verden.

Når man indgraverer glæden ved at være Guds barn i sit hjerte, vil det styrke hjerets grund. Det kan man gøre ved at sige: "Gud er min fader, og jeg er hans barn. Hvad jeg end beder om i bøn, giver han mig. Han fører mig altid på den rette vej, fordi han elsker mig." Hvis dette indgraves i et menneskes hjerte, så vil han have tro, også selv om det synes, at det vare længe at få svar på bønnerne. Han vil glæde sig og tænke: "Gud vil give mig det, jeg ønsker, når tiden er inde." Sådanne mennesker glæder sig af hjerets grund under alle omstændigheder, og de kan fryde sig til hver en tid.

■ For det andet skal man være taknemmelig over alt af hjerets grund.

Gud har forberedt Himlen til sine børn, som for øjeblikket er ved at blive kultiveret på jorden. Himlen er indrette med de bedste og smukkeste materialer, sådan at Guds børn kan glæde sig til evig tid. Så selv om de måske kommer ud for vanskeligheder under deres liv på jorden, kan de se bort fra livets realiteter og i stedet rette blikket mod den evige himmel, hvis de har håb om det evige liv. Derfor kan de være taknemmelige af hjerets grund. I Hebræerbrevet 6:19 står der: "Det håb er som et anker for sjælen; det er urokkeligt og sikkert

og rækker ind bag forhænet."

Vi skal ikke kun være taknemmelige, når vi får Guds svar og velsignelser, men under alle forhold. Vi skal være taknemmelige over, at vi har vores fader Gud, sådan at vi skal sætte vores lid til ham, og han vil elske os og trøste os. Når vi bekender vores taknemmelighed over hans nåde og kærlighed, vil han blive bevæget og tage imod vores hjerter med glæde.

Så de mennesker, som faster og beder om at blive fornyet som Guds sande børn med denne taknemmelighed, vil kunne opleve hans forbløffende svar og velsignelser.

■ Til sidst skal man bede uden ophør af hjerets grund.

Hvis du tror på, at Gud ser din bøn og er opmærksom på, hvad du siger, vil du også være i stand til at bede af hjertet (Anden Krønikebog 7:15; Matthæusevangeliet 18:20), og du vil altid takke for Guds nåde og bede for hans rige. Da du beder under Helligåndens vejledning, vil du kunne fornemme dybten af Guds hjerte i bønner.

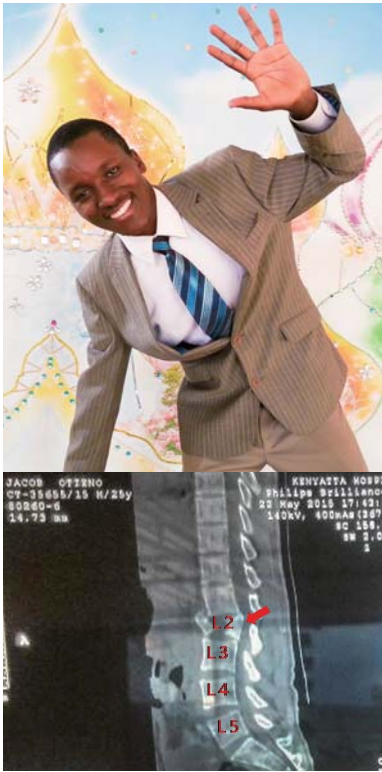
Hvis nogen beder dig om hjælp, og du mærker hans oprigtighed, vil du forstå ham og forsøge at hjælpe ham på alle mulige måder. Gud er kærligheden selv. Han ønsker at give sine børn alt uden at spare noget. Så når vi beder af hjertet med oprigtighed i troen, vil han ikke nægte os noget (Jeremias' Bog 33:3).

Hvis du tror, at alt er muligt med Guds kraft, og beder med denne tro, vil Gud blive tilfreds og give dig svar og velsignelser hurtigt.

Hengivenheden og loyaliteten af hjerets grund vil ikke forandre sig, selv om tiden går, men vil rent faktisk blive mere oprigtige og inderlige. Lad os gøre alt med kærlighed af hjerets grund og med håb om Himlen, sådan at vi kan få Guds svar og velsignelser.

"Min rygrad var brækket, men jeg kunne gå og springe efter bønnen"

Broder Jacob Otieno Ojwang, 26 år, Manmin Hellighedskirke i Nairobi, Kenya

Der var brud på anden lændehvirvel og knoglebrusken trykkede på nerverne i rygraden. Men efter bønnen kunne han bevæge sig normalt.

I august 2009 blev jeg ledt til Manmin Hellighedskirke i Nairobi af pastor William Wanyama, som delte *Manmin Nyhedsbrev* ud på gaden. Jeg førte et flittigt kristent liv, og i april 2014 blev jeg velsignet til at blive fuldtidsansat medarbejder for kirken.

Den 23. marts 2015 arbejdede jeg på taget af en fire meter høj struktur, som ville blive en del af Ongata Rongai Lokalkirke, der skulle flytte beliggenhed. Men pludselig gik træværket i stykker, og jeg faldt ned på jorden. Jeg havde en frygtelig smerte i ryggen, og kunne dårlig nok bevæge mig eller trække vejret.

Arbejderne omkring mig hjalp mig med at få seniorpaster Dr. Jaerock Lees bøn for de syge og tog mig i al hast på hospitalet. Røntgenbillederne viste, at jeg havde et brud på rygsøjlen. Lægerne sagde, at jeg skulle opereres. Men jeg ville helbredes ved troen.

Jeg havde set mange mennesker blive helbredt for deres sygdomme, når de fik Dr. Jaerock Lees bøn, som overskred tid og sted, eller biskop Dr. Myeongho Cheongs bøn med lommeterklæder, som Dr. Lee havde bedt over (Apostlenes Gerninger 19:11-12). Jeg havde også set, at nogle blev helbredt for deres sygdomme uden nogen form for operation, og at de ikke havde nogen negative bivirkninger.

Næste dag, den 24. marts, fik jeg biskop Dr. Cheongs bøn med lommeterklæde. Jeg mærkede, at følesansen kom tilbage til mine lammede ben og ryggen. Lægen undersøgte min tilstand og sagde, at der ikke længere var behov for at operere, men at jeg skulle bære et støttebælte af hensyn til min ryg.

Dr. Cheong bad for mig og foreslog, at jeg ransagede mit kristne liv. Jeg indså, at jeg havde arbejdet for Guds rige på grund af pligtfølelse, og ikke på grund af kærlighed til Gud. Nogle gange havde jeg brokket mig over arbejdet. Så begyndte jeg at angre. Efter bønnen var mine smerter forsvundet, og jeg kunne så småt bevæge mine ben.

Den 31. marts tog jeg hjem fra hospitalet med tro. Næste dag besøgte Dr. Cheong mig og bad igen for mig. Det gav mig styrke. Jeg satte mig op i min seng, rejste mig og gik uden hjælp! Fra da af kom jeg mig hurtigt og den 23. april var jeg i stand til at vende tilbage til mit arbejde. Halleluja!

Den 22. maj tog jeg til Kenyatta Statshospital med henblik på et grundigt eftersyn. Lægen var overrasket over at se, at jeg gik så godt uden smerter, og at jeg var så sund og rask. Jeg takker kærlighedens Gud, seniorpastoren og Dr. Cheong, som bad for mig.

"Jeg er glad over at have lært at udvise Herrens godhed"

Seniordiakonisse Youngjin Lee, 57 år, sogn 14 i Sydkorea

Jeg har gået i kirke, siden jeg var helt lille. Efter at jeg blev gift i 1983, førte jeg et åndfuldt kristent liv. Jeg arbejdede som celleleder og antallet af medlemmer i min celle voksede fra 5 til 30. Men jeg havde et problem. Det var en konflikt med min svigermor.

På daværende tidspunkt havde min mand lånt nogle penge til sin bror, men havde ikke fået dem tilbage igen. Han havde også givet lovning på dækning for sin brors gæld, men hans virksomhed gik dårligt. Så vi havde økonomiske vanskeligheder. Netop på det tidspunkt sagde min svigermor, som havde levet på landet, at nu ville hun bo hos sin yngste søn, dvs. min mand, resten af sit liv.

Jeg sagde til hende, at vi først ville tage hende hjem til os året efter på grund af de økonomiske vanskeligheder, vi var ude for. Men hun hørte ikke efter og insisterede på at komme med det samme. Jeg forstod hende ikke. Min svoger tog desuden den del af arven, som hun havde sat til side til min mand, men hun kunne ikke gøre noget ved det. Jeg havde det dårligt og var meget urolig over hende. Jeg fastede og bad, men kunne ikke slippe af med følelsen af uro. Og problemet blev ikke løst.

På samme tid læste jeg tilfældigvis Dr. Jaerock Lees selvbiografiske vidnesbyrd (seniorpastoren for Manmin Centralkirke): *En smagsprøve på det evige liv før døden*. Jeg lyttede også til båndoptagelser af hans prædikener med titlen "Budskabet fra korset." Indholdet gav mig sikkerhed om, at han var den sande hyrde, som jeg i årevis havde bedt om at møde.

I juli 1997 registrerede jeg mig i Manmin Centralkirke med glæde. Jeg indså Guds og Herrens kærlighed, mens jeg lyttede til livets ord. Som tiden gik, slap jeg af med de negative følelser og det nag, jeg bar til min svigermor.

To år senere fik hun Alzheimers sygdom. Hun kunne ikke selv gå på toiletet, så jeg måtte hjælpe hende med det. Jeg forsøgte at være en god svigerdatter og gøre min pligt. Fra da af blev min svigermor et elskeligt menneske i mine øjne, og jeg var taknemmelig over at kunne tjene hende.

I 2002 gik hun bort. Min svigerfamilie var bevæget og sagde, at jeg var som en engel. De udtrykte en dybtfølt taknemmelighed overfor mig. Derefter blev jeg celleleder og så distriktsleder. Og jeg oplevede forbløffende, kraftfulde geminger.

I 2005 faldt min søster, seniordiakonisse Youngshim Lee, om på grund af en hjerneblødning. Hun mistede bevidstheden og var døden nær. Det var fredag, så min yngre søster, seniordiakonisse Youngkyung Lee, og jeg tog hende med ambulance hen til seniorpastoren. Vi modtog hans bøn, og hun begyndte at komme sig. Om søndagen modtog hun igen hans bøn, og begyndte at bevæge sine hænder og ben. Hun angrede dybt sine forkerte handlinger og modtog igen hans bøn. Så blev hun helt normal. Fra da af har hun været sund og rask, og arbejder trofast som distriktsleder. Halleluja!

Jeg har fungeret som vicepræsident for Foreningen af Kvindelige Distriktsledere siden 2008. Jeg troede selv, at jeg arbejdede trofast og førte et flittigt kristent liv. Men i 2011 indså jeg, at min åndelige vækst var for langsom, og jeg fandt ud af hvorfor. Jeg syntes, at jeg forsøgte at leve i godhed og andre mennesker sagde, at jeg var sød. Så jeg troede fejlagtigt, at jeg var god nok, og gjorde mig ikke de store anstrengelser for at omskære mit hjerte. Så jeg begyndte flittigt at omskære hjertet for at opnå et smukt åndeligt hjerte. Jeg tog al skyld på mig og forsøgte at elske vores distriktsmedlemmer med Herrens hjerte.

I marts 2014 opnåede jeg endelig et åndeligt hjerte ved Guds nåde. Nu tænker og handler jeg ud fra andres ståsted, og jeg tilgiver dem og elsker dem. Da jeg har rådgivet mine distriktsmedlemmer og andre distriktsledere under Helligåndens vejledning, har mange af dem fået løst deres problemer.

Jeg takker og ærer Gud, som har ladet mig møde den sande hyrde, forstå Herrens godhed og kærlighed, og udvise den overfor andre.

Seniordiakonisse Youngjin Lee (til venstre) og seniordiakonisse Youngshim Lee (til højre), som kom tilbage fra døden til livets fylde med Dr. Lees bøn

Trosbekendelse

1. Manmin Centralkirke tror, at Bibelen er Guds Ord, som er fuldent og fejlfrit.
2. Manmin Centralkirke tror på Gud Treenighedens enhed og virke: Gud den Hellige Fader, Gud den Hellige Søn, og Gud Helligånd.
3. Manmin Centralkirke tror, at vi kun bliver tilgivet vores synder ved Jesu Kristi forløsende blod.

4. Manmin Centralkirke tror på Jesu Kristi genopstandelse og himmelfart, hans genkomst, Tusindårsriget og den evige himmel.
5. Medlemmerne af Manmin Centralkirke bekender deres tro gennem "Apostlenes Trosbekendelse" hver gang de mødes, og de tror på det bogstavelige indhold af bekendelsen.

"Det er ham [Gud], der giver alle ting liv og ånde og alle ting." (Apostlenes Gerninger 17:25)
"Og der er ikke frelse ved nogen anden, ja, der er ikke givet mennesker noget andet navn under himlen, som vi kan blive frelst ved." (Apostlenes Gerninger 4:12)

Manmin Nyhedsbrev

Udgivet af Manmin Centralkirke

Adresse: 29, Digital-ro 26-gil, Guro-gu, Seoul, Korea, 152-848
Telefonnr.: 82-2-818-7047
Fax: 82-2-818-7048
Web: www.manmin.org/english / www.manminnews.com
Email: manminminen@manmin.kr
Udgiver: Dr. Jaerock Lee
Chefredaktør: Seniordiakonisse Geumsun Vin